

vi have kun de lovbestemte 2½ pCt. Jeg anerkender ikke, at det er rigtigt. Jeg tror meget vel, at man paa adskillige Punkter kunde komme noget videre i København, end man gør, og at man ikke er berettiget til at skyde sig ind under dette Skjold. Men jeg vil gerne være med til og vil i høj Grad opfordre til, at vi saa hurtigt som muligt søge at faa dette Skjold væk. Jeg tror, at man i Kommunalbestyrelsen selv er bedst tjent med paa dette Omraade at komme ud i aaben Mark.

Endelig kunde jeg ønske at fremdrage et Spørgsmaal, der vedrører de Manøvrer, der nylig have været afholdte. Det er forebragt mig, at navnlig Provianteringen under disse Manøvrer har været i allerhøjeste Grad uheldig. Det er forebragt mig, at Proviantvognene have været i den Grad forsinkede, at Soldaterne stundom i flere Døgn have maattet savne den nødvendigste Forplejning. Jeg er ikke i Stand til at afgøre, i hvor høj Grad disse Klager ere berettigede eller ikke, men jeg vil haabe, at de Klager, der ere fremkomne, ville blive nøje undersøgte, og at der for Fremtiden vil blive gjort alt muligt for at forebygge saadanne Forhold.

Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren (N. Neergaard): Jeg finder Anledning til straks i Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkning om Klager, der ere førte over Manøvrerne, særlig over Provianteringsforholdene, at udtale, at disse Klager skulle blive nøje undersøgte, og jeg haaber allerede under Fortsættelsen af denne Forhandling af Finansloven at kunne udtale mig nærmere om Spørgsmaalet.

K. M. Klausen: Jeg vil byde det ny Ministerium Velkommen til Arbejdet her paa Rigsdagen.

Jeg nærer ikke store Forventninger om noget inderligt Samarbejde mellem Ministeriet og det Parti, jeg tilhører. Jeg nærer heller ikke store Forventninger om de Resultater, der ville komme ud af det forestaaende Lovgivningsarbejde. Jeg er derfor heller ikke udsat for at lide store Skuffelser. Men dersom det ny Ministerium vil arbejde paa gode, demokratiske Reforme, vil det altid kunne paaregne Socialdemokratiets bedste og virksomste Støtte. Regeringens Chef har sikkert haft store Vanskeligheder ved at faa sit Ministerium dannet. Han har vist mere end eet Sted banket forgæves paa og vist mere end eet

Sted hentet sig en Kurv. Men det var jo ogsaa under særlige Vanskeligheder, at Regeringens Chef fik den Opgave at danne et nyt Ministerium. Det var jo under en politisk Situation, der nærmede sig til Kaos, at denne Opgave blev overdragen ham. Det første Indtryk, jeg fik, da jeg gennemlæste Listen over Ministeriets Medlemmer, var, at dets Sammensætning var noget broget. Hvorvidt det er et parlamentarisk Ministerium eller et antiparlamentarisk Ministerium, tør jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, fordi Ministeriet indeholder tre ny og i Grunden i Politik helt ukendte Navne. Hvor de 3 Mænd høre hen, hvilket Parti de slutte sig til, hvilken Farve de have, ved jeg ikke noget om, men jeg gaar ud fra, at naar de ere tagne med i Ministeriet, har Ministeriets Chef forvissat sig om, at det er Mænd, hvis politiske Anskuelse ere i Overensstemmelse med Flertallets Anskuelse i denne Sal, (*Konseilspræsidenten* [N. Neergaard]: Ja!), saaledes at der, hvad angaar den parlamentariske Side ved dette Ministeriums Dannelse, forhaabentlig intet er at indvende.

Men der er et, man straks maatte lægge Mærke til ved dette Ministerium, og det er, at det betegner en uhyre stor Sejr for Moderationen, for det moderate Parti, for de Mænd og den Politik, som sluttede Forliget i 1894, og som siden den Tid kun have kendt Tilbagegang fra det ene Valg til det andet, som kun have kendt Nederlag, det ene Nederlag efter det andet. De have maattet døje Haan og Spot som intet andet Parti i dette Land. For dem, siger jeg, er det en uhyre Sejr og Oprejsning, de have faaet her. Disse Mænd, som have været forfulgte, haanede og spottede, er det nu, der give det ny Ministerium Navn, Farve og Indhold.

Men naar det er en Sejr for det moderate Parti, er det i samme Grad et Nederlag, et Fald, en Ydmygelse for Reformpartiet. Det er en trist Skæbne, Reformpartiet har faaet. Det begyndte under lovende og lyse Forhold som Regering i 1901, men hvor trist dets Skæbne end er, kan man ikke have Medfølelse med det. Man maa sige om Reformpartiet, at det ligger, som det har redet, eller man kunde ogsaa sige med et andet Ordsprog: Nu høster det, hvad det har saaet i 13 Aar, siden det blev dannet i 1895. Et Parti, der saa aabenlyst som Reformpartiet har brudt sine Løfter, har svigtet sit Program, fortjener ikke bedre Skæbne, end Reformpartiet har faaet. I mange Aar har Re-